Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 787 van 30 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat V. HENRION**
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2024.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026), bepaalt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Derhalve verloopt, overeenkomstig voormelde bepaling, de onderhavige procedure aldus volgens de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van de RvV-wet.

Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), zoals dat van toepassing was voor de inwerkingtreding van de Wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd bij beschikking van 28 april 2026 aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 12 september 2025.*
Krachtens artikel 39, §7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.
Heden ligt er geen bewijs voor dat de verzoekende partij nog in België verblijft.
Er is bijgevolg geen enkel positief uitsluitsel, minstens een begin van bewijs, over de actuele aanwezigheid van de verzoekende partij op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek ten gevolge van haar afvoering van ambtswege uit de bevolkingsregisters niet wordt weerlegd.
Voor zover de verzoekende partij haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied niet weet aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid ter terechtzitting, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, moet worden besloten dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.
Het beroep komt onontvankelijk voor."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 juni 2026 staat het volgende vermeld:

"*De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsvrouw van de verzoekende partij stelt dat de dominus litis de rechten van de verzoekende partij wil bewaren. De verzoekende partij is inderdaad uitgeschreven uit centrum en het is niet zeker of hij in België is. Zij vreest dat hij mogelijks op straat verblijft zonder mogelijkheden tot contact. Zij vraagt om de zaak ten gronde te behandelen en verwijst voor het overige naar het verzoekschrift."

5. Het betoog van de voor de verzoekende partij op de zitting van de Raad aanwezige advocaat doet geen afbreuk aan de eerder in de beschikking van 28 april 2026 gedane vaststellingen.

5.1. Oud artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in oud artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Verzoekende partij heeft op 3 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische overheden. Bij beslissing van 21 mei 2024 weigerde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) hem internationale bescherming. Op 24 juni 2024 diende verzoekende partij tegen die beslissing huidig beroep in.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekende partij op 12 september 2025 van ambtswege werd afgevoerd uit de wettelijke registers, *in casu* het wachtregister ("*12.09.2025 afvoering van ambtswege*").

Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De artikelen 1, 2° en 1 bis van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten, luiden als volgt:

"*Art.1. In elke gemeente worden gehouden: [...] 2°een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven. Wanneer een vreemdeling (die een asielaanvraag heeft ingediend) uit de bevolkingsregisters geschrapt wordt doch in de gemeente verblijf blijft houden, wordt hij ingeschreven in het wachtregister [...]*".

"*Art. 1 bis. De inschrijving in het wachtregister van de vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, geschiedt op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, zodra deze vreemdelingen in België zijn aangekomen of zodra hun aanwezigheid op het grondgebied is vastgesteld. De vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, schrijven zich in bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven binnen een termijn van maximum 6 maanden vanaf de datum van hun eerste asielaanvraag. In afwachting van deze inschrijving, worden zij fictief ingeschreven op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een maximumperiode van 6 maanden. Ze worden er uit geschrapt : 1° wanneer ze overleden zijn; 2° wanneer ze het grondgebied verlaten hebben; 3° wanneer hun vluchtelingenstatus werd erkend of hen de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend waarbij ze dan ingeschreven worden in de bevolkingsregisters bedoeld in artikel 1, eerste lid, 1°; 4° wanneer zij in de bevolkingsregisters in een andere hoedanigheid dan die van vluchteling of genieter van de subsidiaire beschermingsstatus ingeschreven worden; 5° wanneer zij niet meer verblijven op het adres waar zij ingeschreven werden en de plaats waar ze zich gevestigd hebben niet kan ontdekt worden; 6° wanneer zij binnen de termijn van 6 maanden bedoeld in het eerste lid, niet ingeschreven zijn bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven; in dit geval worden zij op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, geschrapt. De informatiegegevens betreffende die vreemdelingen worden echter in het wachtregister bewaard met, tegenover hun naam, de reden van de schrapping*".

Aldus rijst de vraag of verzoekende partij nog in België verblijft. Als dit niet zo is, wijst dit mogelijk op een gebrek aan belang bij het beroep, dat er immers finaal op is gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid.

Verzoekende partij werd bij beschikking van 28 april 2026 uitgenodigd haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid ter zitting, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, om het rechtens vereiste actueel belang te kunnen vaststellen.

5.2. De afvoering van ambtswege uit de wettelijke registers wordt ter zitting niet betwist.

Zoals hoger opgemerkt, vloeit hieruit het vermoeden dat verzoekende partij België heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Met toepassing van artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, komt het dus verzoekende

partij toe het bewijs te leveren dat zij België niet heeft verlaten. *In casu* ligt hier evenwel geen (tegen)bewijs van voor.

Zoals reeds vermeld, werd verzoekende partij bij beschikking uitgenodigd om haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid ter terechtzitting, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, om het rechtens vereiste actueel belang te kunnen vaststellen.

De Raad stelt vast dat er geen concreet en overtuigend (begin van) bewijs voorligt dat verzoekende partij heden nog in België verblijft. Verzoekende partij was niet persoonlijk aanwezig op de zitting en er liggen evenmin overtuigende stukken voor die haar aanwezigheid op het Belgische grondgebied aantonen. De advocaat die voor verzoekende partij op zitting verschijnt, stelt dat de *dominus litis* verzoekers rechten wil bewaren en dat zij inderdaad is uitgeschreven uit het centrum. Zij voert verder een hypothetisch betoog dat het niet zeker is of verzoekende partij in België is en dat zij mogelijks op straat verblijft zonder mogelijkheden tot contact.

Gelet op het betoog van de advocaat ter zitting, het ontbreken van overtuigende stukken en de afwezigheid van verzoekende partij ter terechtzitting, stelt de Raad in deze zaak vast dat er aldus geen enkel positief uitsluitsel is, minstens een begin van bewijs, over verzoekers actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek uit het land ten gevolge van haar afvoering van ambtswege niet wordt weerlegd.

5.3. De Raad herinnert er verder aan dat een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces moet tonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Voorts mag zijn houding het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook hij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoeker verplicht om zijn medewerking aan de Raad te verlenen, telkens wanneer hij daar om wordt verzocht. Wanneer bovendien zijn belang in vraag wordt gesteld, moet hij daarover dadelijk een standpunt innemen en de nodige verduidelijkingen bijbrengen (*cf.* RvS 18 januari 2011, nr. 92.241; RvS 6 april 2018, nr. 241.208).

Er wordt benadrukt dat verzoekers beschermingsverzoek en haar beroep bij de Raad tegen de bestreden weigeringsbeslissing die het CGVS in het kader hiervan nam, er finaal op zijn gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid. Wanneer zij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, toont verzoekende partij niet aan dat zij nog interesse heeft in internationale bescherming verstrekt door de Belgische overheid of enig belang heeft bij dit beroep.

De beschikking van 28 april 2026 maakte zeer duidelijk wat er van verzoeker werd verwacht – met name het aantonen van zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied door zijn persoonlijke aanwezigheid ter terechtzitting of door het neerleggen van overtuigende stukken –, maar hij heeft hieraan geen gevolg gegeven. Verzoekende partij geeft bijgevolg geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar beroep en moet de gevolgen van haar gebrek aan medewerking met de rechter dragen.

De Raad benadrukt dat er geen begin van bewijs is dat verzoekende partij zich op het Belgisch grondgebied bevindt. Het feit dat een advocaat voor verzoekende partij ter terechtzitting verschijnt en dat de Vreemdelingenwet toelaat dat een advocaat haar vertegenwoordigt, doet, net als het hypothetisch betoog dat het niet zeker is of verzoekende partij in België is en mogelijks op straat verblijft zonder mogelijkheden tot contact, geen afbreuk aan het voorgaande. Immers, de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van verzoekende partij, die een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces moet aantonen wil zij belang bij het door haar ingestelde beroep bewaren.

Verzoekende partij geeft aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar beroep. Door geen interesse te tonen in haar lopende procedure in het kader van een verzoek om internationale bescherming, toont verzoekende partij evenmin aan dat zij nog steeds nadeel ondervindt van de bestreden beslissing.

5.4. Zoals reeds gesteld, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet verzoeker daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Dat is in deze zaak niet het geval, gelet op voorgaande bevindingen. Het louter volharden in het belang, zonder meer, volstaat niet en kan geen ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Verzoekende partij toont, mede gelet op zijn gebrek aan belangstelling, niet aan dat zij een belang heeft bij haar beroep zodat het reële en actuele karakter ervan niet vaststaat. Tevens, zoals eerder vermeld, wordt van verzoekende partij verlangd dat zij medewerking verleent aan haar procesvoering voor de Raad. Het verloop van het proces, de goede rechtsbedeling en de doeltreffende behandeling van reële

beroepen worden bijgevolg verstoord wanneer verzoekende partij wordt vermoed het grondgebied te hebben verlaten en dit vermoeden niet weerlegt wanneer zij hiertoe de kans krijgt, *quod in casu*.

De loutere verwijzing naar het verzoekschrift zonder enige verdere concretisering is dan ook niet dienstig.

6. Gelet op wat voorafgaat moet worden besloten dat verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang. Wegens het gebrek aan het wettelijk vereiste belang, is het beroep onontvankelijk. Een verder onderzoek ten gronde dringt zich derhalve niet meer op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
P. SHONIA,	toegevoegd griffier

De griffier,	De voorzitter,
P. SHONIA	M. RYCKASEYS